

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) NR. 1152/2014 AL COMISIEI**din 4 iunie 2014****de completare a Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește standardele tehnice de reglementare referitoare la identificarea situații geografice a expunerilor din credite relevante în scopul calculării ratelor amortizorului anticiclic de capital specific instituției****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții ⁽¹⁾, în special articolul 140 alineatul (7) al treilea paragraf,

întrucât:

- (1) Pentru calcularea ratei amortizorului anticiclic de capital specific instituției este necesară identificarea situații geografice a cerințelor de fonduri proprii pentru toate expunerile din credite ale unei instituții specifice, inclusiv expunerile deținute în portofoliul de tranzacționare și toate expunerile din securitizare.
- (2) Situația geografică ar trebui stabilită pe baza situații riscului aferent expunerilor. Acest lucru va garanta faptul că constituirea de rezerve suplimentare prin aplicarea amortizorului anticiclic este alocată sistemului financiar în care există o creștere excesivă a creditului.
- (3) Locul de reședință al obligatului sau al debitorului ar trebui în general utilizat pentru identificarea situații geografice a tuturor expunerilor din credite, întrucât se consideră că acesta reflectă cel mai bine locul situații riscului, care, prin urmare, este cel care are importanță pentru sistemul financiar. Cu toate acestea, situația geografică a expunerilor din credite identificate ca expuneri provenind din finanțări specializate în temeiul articolului 147 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ ar trebui să se bazeze pe situația activelor care generează venitul reprezentând principala sursă de rambursare a obligației.
- (4) Pentru a permite o interpretare clară și fără ambiguități a măsurilor privind identificarea situații geografice a expunerilor din credite relevante, este esențial să se stabilească o listă de definiții ale termenilor tehnici utilizați în prezentul regulament.
- (5) Expunerile față de o persoană juridică ar trebui, în principiu, să fie alocate statului membru sau țării terțe în care persoana respectivă își are sediul social. Cu toate acestea, locul în care se situează centrul de administrare efectiv și locul în care se situează sediul social al unei persoane juridice ar putea fi diferite. Acest lucru a fost recunoscut de Curte în hotărârile pronunțate în cauzele C-81/87 (Daily Mail), C212/97 (Centros), C-208/00 (Überseering), C-167/01 (Inspire Art), C-411/03 (Sevic) și C-210/06 (Cartesio). Pentru a garanta alocarea corectă a amortizorului anticiclic de capital în aceste cazuri, instituțiile, atunci când cunosc faptul că există o astfel de diferență în privința unui obligat, ar trebui să aloce expunerile relevante locului de situație a centrului de administrare efectiv al persoanei juridice relevante.
- (6) În ceea ce privește expunerile față de organisme de plasament colectiv (OPC), este adecvat ca acestea să fie alocate locului de situație a obligatului expunerii-suport, conform definiției din prezentului regulament. Atunci când definiția obligatului expunerii-suport este disproporționat de dificil de realizat, expunerea OPC poate fi alocată statului membru de origine al instituției.
- (7) Expunerile față de alte active ar trebui alocate statului membru de origine al instituției, dacă obligatul acestora nu poate fi identificat.

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

- (8) În cazul instituțiilor cu o expunere externă totală sau cu activități din portofoliul de tranzacționare limitate, ar trebui să se țină cont de considerațiile privind proporționalitatea și importanța relativă, permițându-se utilizarea unor metode de alocare mai simple pentru instituțiile respective. Obiectivul este de a reduce sarcina instituțiilor mai mici, care au în general o expunere externă și activități din portofoliul de tranzacționare limitate.
- (9) Prezentul regulament se bazează pe proiectele de standarde tehnice de reglementare prezentate Comisiei de către Autoritatea Bancară Europeană.
- (10) Autoritatea Bancară Europeană a efectuat consultări publice deschise cu privire la proiectele de standarde tehnice de reglementare pe care se bazează prezentul regulament, a analizat costurile și beneficiile potențiale aferente și a solicitat avizul Grupului părților interesate din domeniul bancar, instituit în conformitate cu articolul 37 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „expunere generală din credite” înseamnă valoarea expunerii la risc, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a unei expuneri la care se face trimitere la articolul 140 alineatul (4) litera (a) din Directiva 2013/36/UE;
2. „expunere inclusă în portofoliul de tranzacționare” înseamnă valoarea expunerii la risc, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a unei expuneri la care se face trimitere la articolul 140 alineatul (4) litera (b) din Directiva 2013/36/UE;
3. „expunere din securitizare” înseamnă valoarea expunerii la risc, calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, a unei expuneri la care se face trimitere la articolul 140 alineatul (4) litera (c) din Directiva 2013/36/UE;
4. „situarea obligatului” înseamnă statul membru sau țara terță în care persoana fizică sau juridică ce este contrapartea instituției pentru o anumită expunere generală din credite sau emitentul unui instrument financiar neinclus în portofoliul de tranzacționare sau contrapartea pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare domiciliază în mod obișnuit (în cazul persoanelor fizice) sau își are sediul social (în cazul persoanelor juridice); pentru o persoană juridică al cărei centru de administrare efectiv se află într-un stat membru sau într-o țară terță diferită de statul membru sau țara în care se află sediul său social, „situarea obligatului” înseamnă statul membru sau țara terță în care se află centrul său de administrare efectiv;
5. „situarea debitorului” înseamnă statul membru sau țara terță în care persoana fizică sau juridică ce este emitentul instrumentului financiar inclus în portofoliul de tranzacționare sau contrapartea pentru o expunere inclusă în portofoliul de tranzacționare domiciliază în mod obișnuit (în cazul persoanelor fizice) sau își are sediul social (în cazul persoanelor juridice); pentru o persoană juridică al cărei centru de administrare efectiv se află într-un stat membru sau într-o țară terță diferită de statul membru sau țara în care se află sediul său social, „situarea debitorului” înseamnă statul membru sau țara terță în care se află centrul său de administrare efectiv;
6. „situarea venitului” înseamnă statul membru sau țara terță unde sunt situate activele care generează venitul reprezentând principala sursă de rambursare a obligației legate de o expunere provenind din finanțări specializate;
7. „expunere externă” înseamnă o expunere generală din credite în cazul căreia obligatul nu este situat în statul membru de origine al instituției;
8. „expunere provenind din finanțări specializate” înseamnă expunerea generală din credite având caracteristicile la care se face trimitere la articolul 147 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 2

Situarea expunerilor generale din credite

- (1) Toate expunerile generale din credite, care nu intră sub incidența alineatelor (2)-(5) din prezentul articol, sunt alocate locului de situare a obligatului.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

- (2) Expunerile generale din credite față de OPC, astfel cum sunt menționate la articolul 112 litera (o) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sunt alocate locului de situare a obligatului expunerilor-suport. În cazul în care există mai multe locuri de situare care corespund obligațiilor expunerilor-suport pentru o anumită expunere OPC, articolul 4 alineatul (2) din prezentul regulament poate fi aplicat și pentru expunerea OPC respectivă.
- (3) Expunerile provenind din finanțări specializate, astfel cum sunt menționate la articolul 147 alineatul (8) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sunt alocate locului de situare a venitului.
- (4) Expunerile generale din credite față de alte elemente, astfel cum sunt menționate la articolul 112 litera (q) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, sunt alocate statului membru de origine al instituției în cazul în care instituția nu poate identifica obligatul acestora.
- (5) Următoarele expuneri generale din credite pot fi alocate statului membru de origine al unei instituții:
- (a) expunerile OPC, astfel cum sunt menționate la articolul 112 litera (o) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, atunci când instituția nu poate identifica locul de situare a obligatului sau a obligațiilor expunerilor-suport pe baza informațiilor existente la nivel intern sau disponibile din exterior fără un efort disproporționat;
- (b) expunerile externe a căror valoare agregată nu depășește 2 % din valoarea agregată pentru expunerile generale din credite, expunerile incluse în portofoliul de tranzacționare și expunerile din securitizare ale instituției respective. Valoarea agregată pentru expunerile generale din credite, expunerile incluse în portofoliul de tranzacționare și expunerile din securitizare se calculează excluzând expunerile generale din credite a căror situare este identificată în conformitate cu prezentul alineat litera (a) și cu alineatul (4).
- (6) Instituțiile calculează procentul menționat la alineatul (5) litera (b), atât pe bază anuală, cât și pe bază ad-hoc. Un calcul ad-hoc este necesar în cazul în care se produce un eveniment care afectează situația financiară sau economică a instituției.

Articolul 3

Situarea geografică a expunerilor incluse în portofoliul de tranzacționare

- (1) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), expunerile incluse în portofoliul de tranzacționare sunt alocate locului de situare a debitorului.
- (2) Pentru expunerile incluse în portofoliul de tranzacționare care fac obiectul cerințelor de fonduri proprii prevăzute în partea a treia titlul IV capitolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, instituțiile identifică situarea geografică a expunerilor respective prin multiplicarea valorii lor agregate a expunerii la risc cu raportul dintre:
- (a) cerințele de fonduri proprii pentru subportofolii împărțite în funcție de situarea geografică stabilită în conformitate cu modelul din partea a treia titlul IV capitolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
- (b) suma cerințelor de fonduri proprii stabilite în conformitate cu litera (a) pentru toate locurile de situare geografică.
- (3) Instituțiile în cazul cărora expunerile totale incluse în portofoliul de tranzacționare nu depășesc 2 % din valoarea totală pentru expunerile generale din credite, expunerile incluse în portofoliul de tranzacționare și expunerile din securitizare pot alocă aceste expuneri statului membru de origine al instituției.
- (4) Instituțiile calculează procentul menționat la alineatul (3) atât pe bază anuală, cât și pe bază ad-hoc. Un calcul ad-hoc este necesar în cazul în care se produce un eveniment care afectează situația financiară sau economică a instituției.

Articolul 4

Situarea geografică a expunerilor din securitizare

- (1) O expunere din securitizare este alocată locului de situare a obligatului expunerilor-suport.
- (2) În cazul în care există mai multe locuri de situare care corespund obligatului expunerilor-suport pentru o anumită expunere din securitizare, expunerea respectivă poate fi alocată locului de situare a obligatului expunerilor-suport care prezintă procentul cel mai ridicat de expuneri-suport din securitizare.

(3) Expunerile din securitizare pentru care nu sunt disponibile informații privind expunerile-suport din securitizare pot fi alocate statului membru de origine al instituției în cazul în care instituția nu poate identifica obligatul expunerilor-suport pe baza informațiilor disponibile din surse interne sau externe sau obținerea informațiilor ar necesita un efort disproporționat.

Articolul 5

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 iunie 2014.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO
